

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Öfwer Skeppen, som gå til China.

I flytande Palats, I tvänne Republiker,
För hvilka Hafvet råds, och wreda Döljan wifer:
Går i en lycklig stund ifrån vår Swenska Not,
Och blifwe det Er wilst, at hafwa Gud om bord.

Om watnets tyranni Er wille styhögt häfwa;
Bör minsta Hjertat wäl för Elementet häfwa?
Nej, alla stormars ras och alla klippors hot
Bör wädrets Herre ej det alvaminsta mot.

Så gåt din jämna gång i motgångs ilar alla,
Du stolta Skepp, som Dig får FREDRIC
ADOLPH falla!

Gack, öf din Hjertes lof! i Söder wördas bör
Det Namn, som Nerden ej förutan fagnad hör.

Om man på watnets salt Dig öflogs brak förkunnat,
Så swara högt och djerst ur dina grofwa munnar.
Den Swenska Flaggan bör Du göra ärofull,
Bjud Dwän styrka sin för Swenske Prinsens Fä.

Du tåcka **Stockholms Slott!** Du bild af Kung
Huset!

Med Gud går Du så trygg i mökret som i ljuset.
Din grundwal är så fast midt uti öpna Sjon,
At den som brytan wil, får sin förtjenta lön.

Wälkomne Bägge Iwå en gång med frögd tillbaf
För Edert wäl Iu wi med våra suckar wafa;
Och våra önskingar Iu lofsa Er ur hamn,
Och åter in igen i Edra Wäppers famn.

**Götheborgska
Magasinet.**

den 12 Februar. 1759.

Lärda Nyheter.

Ehuruwäl det tåcka Könets hufwud - prydnad wa-
ret et af de käraste mål för Peruquemakaren, woro doch
Des Mans - Peruquer äfwen så många Mästerstycken:
och behöfwer jag i denna sak endast hänskjuta mig til
Edra wälbeprydde hjesfar. Tre Egenstaper woro le-
destjernor både för Peruquemakaren och Frimuraren.
Den ena, för at klåda en bar hufwudskalle, ester re-
glor och widtagna bruk, och sätta ansigten i en fördel-
agtig dag. Den andra, at så tillstapa Peruquen, at
hessan ej led, när Personen pryddes. Den tredje, at
arbetet bles dugtigt, och hölt ut i längden, mot all den
örätt, som regn och omåder tilfoga en oflydbig nacke.

Men huru skal jag, utan et farligt språng, kom-
ma från Mureriet til Des äggenstap? Jo, det hörer
en Frimurare til, at wara ej mindre kärlig, än ärlig.
Sagbunden älskare af det wåna Könet, insåg han bå-
de de pligter och någon, som ägta ståndet med sig fö-
rer: och hatare af twänne naturligen stridande före-
sätter, bles han hwarcken Soldat eller Munk; utan lät
Hjertat dragas af sin rätta Magnet. Han älskade en
Jungfru Maria Direks uppenbarligen, ej allenast i sit
sambete: derföre språkar han Hånne til, som nu sitter
en högtbedröfwad Enka, och gifter sig, som ärlig Karl,
och

och tillika god Christen, i folks närvaro den 1 Nov 1753: hwilken ljufwa förening, efter möjeligaste råfning, allena warat 4 år, 6 månader och 22 dagar. Ghuru fort denna tid waret, hade han doch det nöge at före sin död se twänne små Doctror, sin Hustrus trykta bilder, i hwilka han kände sig self igen: nämner 2 Slickor, som förja mer än jag, och efter gammal sed falla Skarin sin Far, til hwilken tim han hölt sig berättigad. Och ho gör icke det?

Mine Bröder, J känden allesamman war afflyne Dror. Hans måning är samma, som hwar äg Grimurares. Han war god Man, förnuftig Far, delig Borgare, tillförlitelig Wän, bergfast i sina löften icke mångtalig, och skild ifrån de fleste Handwerkarers ordhällighet. Hos oss war han hållen för männ Pjowän, lasters hatare och dygdens älskare, känd af oskyldiga nögen, hörig sine Förmän, öm för Medborgare, sturkt emot högmodige, obögelig af lekkan, och Herre öfwer sin hemlighet. Af en lång tid na, och stora framsteg i Grimureriet, blef det honom lifasom medfödt, at förbinda wänlighet och rent wäsende, klofhet och rolighet, tarfvelighet och glade att sigte. Man såg hos honom, hwad grundsatser utträttas hos Grimurare. Ho skulle trodt, at han, som sedt någon del af den hyperliga Werlden, och lefwat i Swenska och Ängelska Friheten, hållet sig i logen, emor med yrkade mening, til de berjenande Bröders antal? Han har lifwäl, oagtat den heder, han njutet i London, oagtat det nöget, som en naturlig jämnlighet spridet ibland Bröder, lemnat denna eftersyn af ödmjukhet rar egenkap hos mindre högtupfatte.

Se, sådan war Skarin. Det är sant, han war, men är icke mer dersamma, ämningene icke i wårt Salskap: ty han war tillika förgängelse underkastad; och en gulblet hy utmärkte för Honom en kortare wädjoban.

Skarins sista Promotion återstår. Med hwad nöge skulle jag wandra denna Acten förbi? Han fördes af et dödsens sändebud uti forgekammaren, jag menar til husfängan, den 12 siffledne Septemb. Döden hade til denna wigtiga förrättning utsedt en fäselig Gonnare, som kallas Hetsig Zeber: et Tioll, som jag önskar af alt hjerta, at aldrig så minsta handel med. Det är en förskräckelig Beslagskarl, som ruskar til både Klerk och lekman: en rasande dansmästare, som gör huswudet yrt, upsynen bister, fören staplande, hela människjan förskäld och ursinnig. Detta spöket ruskar i hela 10 dygn så alswarsamt med wår älskelige Skarin, at han, lebsen wid plågoanden, och en kraslig kropp, den han i 41 år draget med sig, bjuder denna werlden, wid sin Skapares wink, en lycksalig god natt, redan kläckan 6 om aftonen, den 22 siffwekne. Har han lefwat, som en Christen, hwilket jag hoppas; så tror jag, at han dödt lifaså, om han än yrat in i döden: och då klappe wi med händerna, och lyckönske honom af hjertat til sit fälla omfiffte. *wordid mod*

Imedertid, Mine Bröder, är ingen bagatelle at dö. Om någon stämtat in i döden, och sagt til sine Wänner: Farwäl, tills wi råkas; så låra flere med farhåga pustat ut den sista andedragton: ofta mindre af kärlek til lifwet, än af fasa för olycksalighet. Och ware långt ifrån oss, at ogilla deras fruktan, så wida de ej gjort fred med sin Skapare. Ty denna sista omwårling

wärpling afgör våra öden. Ewig sällhet eller uteslö-
mötter oss wid utgången af det jordiska Bollspellet.
Deremot är ingen lycka eller olycka i werlden nog
tydande, för at stöta en rätt eftertanke: det ena
det andra warar en kort tid, och beror, til större del,
på våra fördomar.

Utskade Skarin, Ande, som taget aff Eder ur
den, hwar är du til sinmandes? Din wälsörda wän
Dina grundade kundskaper, Din längtan efter
och sällhet, och Din tillflykt til alles war Salig
Höfdinge, med et ord, all både Christelig och Grim-
rare kärlek intalar mig, at hoppas det bästa.
Och, men hwad frågar jag? har du icke gjort en för-
agtig flyktning? Är icke den store Byggningsmästare
ditt alt? Har du icke sådt reda på de hemligheter,
ingen dödelig förstår, och den som förstår, för
dödelig förråder? Njut en oförkränkt sällhet, och
om du kan, undertiden på dine Bröder, som til et
och för den allra sista gången, hellsa Dig med (a)

Anmärkning ar öfwer Talet.

Läsare, som genomgått dessa rader, om mög-
är, så ransaka litet nogare, hwad din flyktighet,
fördom, hindrat dig at inse. Som en nära Wän
Författaren, skänkte jag honom härom dagen en
fläng af Brodern Horatii rentyg. Om i allmänhet
deraf tror sig berättigad, at oblygt handtera en
man; så tar jag honom efter närmare öfwerläggning

(a) Innehållet af dessa och flera förstuckna ord är och
blifwer til werldens ände en ouplöslig upgift. Läs
tro mig om all tjenstvillighet. Men icke har jag
mer om händer: hwad wil jag göra?

i mit tapra försvar, och manar alle wrångwise Do-
mare fram, i förtröstan på det bekanta lagsens rum:
Omne tulit punctum, qui miscuit utile dulci.

Från denna stund är jag då fulmäktig för min
Drator. Tillåter, oförlikneligen lärde Häflare, at
jag wänder Edra wapen åt dagen, så blänkande de
äro, och sätter i bredd med dessa mordgerwår min spin-
gande nya sjäder. Upriktigheten, mit egenteliga kän-
nemärke, södrar, at jag snarare hjälper än förswagar,
motståndares skäl. Lätom oss höra, huru de ljunga.

1. Leker Författaren med hetlig Feber, ja med
sjelwse döden, och kastar något lögeligt täcke öfwer det
allswarlamaste i werlden. Swar: Han har derige-
nom affluddat sig all misstanke af Frymtan. Wet
icke hwar människa, at en ofylld Drator hwarcken känd
sorg eller glädje wid Skarins afgång? Hwarföre stild
ifrån det kärda Pedanteriet, at pusta, om icke gråta,
wid slika tilfällen, talar Han om döden, som en wig-
tig, men ganska wänlig, sat, och blandar, som Grim-
vare, skämt och allswarlamare bilder. Denna Method
at upliffwa sediga tankar, och skaffa dem allfare, war
fördom gynnad af store Philosopher, såsom en Socrate-
tes, en Xenophon, en Plato. Den Fransöske Gresset
skrifwer Graffskriften i samma snat; och det hålles
före, at Han sådt en läsare mer än andre, för den mun-
terhet, hwarmed han äggat nyttiga Sanningar.

2. Kommer den Witra Salomoniska loge, at stå
för samma stott, som Författaren. Swar: det wore
skridande med all logisk rättgång, at wrida långa
påföljder af en mindre förjande Broder til hela Gri-
murare. Sålstalet, som welat utan twiswel upresa
Sorgestoder åt Skarin, men mistaget sig på bygge-
mästa-

måstaren. Anhålles derfor skylldigast hos Dom-
på Beursen, at ingen, om icke jag eller Talemannen
må hästa för sel i Uppseeningen.

3. Skal Historien lida af Författarens infall,
eller rättare speglosor. Swar: Han har all höga-
ning för historiska Småsaker, så wida någon dug-
sanning och wigtig Werkelighet derigenom stadsfäll-
och derfor anteknades, hwad dag Skarin blifwet
Umars är historien af en gråsten, som blifwet af
tidig hand fluttad ur åken til en gårdesgård, af
berordande, som Sagan om en människja, hwilken
de ha samma antal af likar, med förenämnde
nare i stenrifet.

4. Skal den salige Skarin betraktas under
Synpunct, hwilken mindre hedrar honom, det är
födslen. Swar: det war, med förlof, osanning.
wändes alijamt på en fördelagtig sida: man sökte all-
et, at leda tanken ifrån Peruque: stocken bort til
namheren. Skarin war lik de store til sin naturl-
födelse, til utlånsta resor, och dödsfattet: Han war
Frimurare: myt hedershamn i Sverige. Allt det
omtalas. Utan twiswel kunde man upräknat alla
Peruquer, som kommit ifrån Des werkstad, och ut-
hwad besparing han gjort det almänna. Detta
förbi med en tytt högagening.

5. Har Författaren mindre utbredd sig i
veriet: et ämne, som likwäl anstädt, och roat lå-
Swar: troligt, at han talat något mer om den
keln, än som anföres: hwarföre han beder de
flige skylldigast oss ursägt.

6. Talemannen ligger djupt i Dönsiquen. Swar:
hwad han sagt, kan utan förargelse både tänkas
göra

göras. Talet blef aldrig hållet för barn: och förmode-
ligen äro mine Läsare ej heller sådana. För öfrigt wore
önskeligt, om den lärare werlden, som får ondt wid åtan-
kan, ej gynnade gamle Adam i hellska werket. Rätta
sakerheten härwid är, at wänjas wid förbuden mat.
Jag wil ej säga med Grotius;

Quæ casta est, totum legat incorrupta Catul-
lum, &c.

Det är på enfalldig Swenska:

Catullus hells har mindre gift,

När han i kyska händer råfar;

Och när Horats mit hufwud bråfar,

Har hjertat ingen kärleksdrift.

Jag behöfwer icke lägga till: naturalia non sunt
turpia, eller på Bibliiska stilen: de rene är all ring
rent. Nog, at misbruk af ord och gerningar förtager
aldrig deras skälige bruk.

7. Länka Idioter i Catechesen, at Författaren är
lik dem. De förkättra honom, men utan rim och be-
wis. Han måste wara Fritänkare, emedan han är
Frimurare. Swar: denne klämmaren är falsk, och
Swar är åtminstone så aflägsen ifrån sanningen, som
Sanct Hans dag är långt ifrån Christianstad. Jag
kunde fly til en liten genwäg, och sätta fram det ren-
liga Imprimatur, utom hwilket Håklaren aldrig sedt,
hwad han utan begrep dömer.

För öfrigt kan i almänhet märkas, at det är ingen
Prebikan, utan blotta Personalier öfwer Skarin,
som härdragas i dessa dar. Och dessa mönstras ester
en andelig Rhetorica? Underligt, at ingen ästet heli-
ga utdrag ur Bibeln, och språk oförnekeligen wigtiga-
ga, än mina infall, i sin rätta plats, men just derfor
affön-

afföndrade från almant bruk, och orwanliga i små historier. Ieswerne = beskifningar äro Lårospeglar dem som Ieswa: och Skarin war denna gången mönster, som borde lysa. Men Hans Ieswerne af inga synnerliga, och människligheten rörande, delser utmärkt. Derföre prålar mindre Skarin i ta Zal, än människjan. Hans födelse och dödmärktwärdigare, än hela Des bekanta Ieswerne. förra är enahanda hos alle, men mindre betänkt af förnåme: det är af den mögliga art, at det måste satyriska slängar utborstas. Et wäl saltat löge är helsosam Dosis för inbilske Småherrar, hwilkas födda ounbårlighet är en inrotad sjukdom, och specifiqua läkedomar. Den sednare Artikeln stafs helt alswarsamt, icke mer til Frimurares, än andra sares tjenst, som äro midt i dödligheten tankelösa deras egen.

Denna Förswarskrift hafwa någre Gynnare troget mig at införa: jag tänker ej ofta fylla Papper med onödiga Förklaringar i så uplysta tider.

Korta Lärda Nyheter.

Ulricåhamn. Följande Berjer öfwer denna Staden, da på Hermelinska wiset, utbejja sig det lilla rum, som är öfver
 Qua jacet acclivis, Bogeslundæ rudera, campus,
 Collibus & Silvis, fonte Lacuque sacer:
 Lintribus hic celebr, pariterque altricibus undis,
 Nomen ab ULRICÆ nomine Portus habet.
 Altera Troja fuit quondam, nunc altera Troja est,
 Urbs antiqua, situ splendida, pauper opima.
 Ante quidem florem, nuper cum nomine perdit
 jura: sed instaurat Syndicus ista novus. (a)
 Spem quoque letus alit, fore ut urbs emerget avita;
 Hoc habet ULRICÆ nomine nixa Fides.

- (a) Det är Herr Borgmästaren Stenström, som denna näst Hans Majestäts Råd, och Rikens Ständers Höfvisliga ätgärd, haf at tacka för des närwarande förbedelan utfigter.

Swad Nytt i Staden?

den 12 Februar. 1759.

Kundgörelser.

I moron blir Auction hos Handelsmannen, Börje Carlberg, boende på Kongsgatan. Ibland andra dyrbarheter, kommer wid samma tillfälle, en hel Hemförråde = Båt, med Skråvärdighet, och alt sit widlystiga tillbehör, at segras och säljas. Denne lastdragaren är den 8de på Båte = rang = ordningen, och bär et hederligt namn af Strids = ängelen Michael. Han hwilar i Martialiskt fästap, och kan tagas i ögnafigte wid Lejone = bryggan, gent emot Handelsmannens, Herr Elejer Bagges Hus. Detta berömda Fartygräntar, enligt Historien, öfwer 400 Dal. årligen; och kostar kanske 3000 i wårt årliga Silfwermynt. Är Båten mera wärd?

En liten Fastighet, belägen hwarken i Staden eller på landet, utan wester i Hagarne wid Tulgatan, affås emot en behagelig Summa, hwarom Ägaren, som bor näst intil sin ägendom, wil sjelf ha besvär, at utlåta sig. Han heter Nils Söderström, och är både Höfware och Borgare. Bygnaden består af Stuga och Wästerhus, äfwen Källare, Wedbod och Höränne. Desutan får Köparen fasta på wäder och wind, och et litet stycke på Jorde = riket, som kallas Tomt och Trågärd.

Citroner, med deras Cousiner, Pomeranser, finnas ännu til köps hos Handelsmannen, Herr Jens Fredric Jense. Antingen har han ägt ansenliga Förråds =